

РЕШЕНИЕ

№ 7304

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9265** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ - С. град, подадена чрез адв. Б., против Решение № 3420 от 17.07.2023 г., постановено по НАХД № 16018/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е отменено наказателно постановление № 46/24.10.2022 г., с което на „Би Ел Ойл“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв., за извършено нарушение на чл. 229б, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (З.).

Касаторът излага доводи за неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че НП съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, поради което за лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, няма съмнение за какво административно нарушение е образувано производството срещу него. Поддържа, че административното нарушение по чл. 229б, ал. 1 от З. е безспорно установено, правилно е индивидуализирано наказанието в съответствие с чл. 27 от ЗАНН и няма основания за прилагане на чл. 28 и чл. 29 от ЗАНН. По тези съображения, подробно аргументирани в касационната жалба и

поддържани в проведеното открито съдебно заседание от адв. Б., се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на разноски за две инстанции по представен списък (л. 24).

Ответникът - „Би Ел Ойл“ ООД, чрез адв. П., оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност, подробно аргументирани в отговора на КЖ и в представена писмена защита. Претендира присъждането на разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 21).

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № 46/24.10.2022 г., издадено от директора на ОБДХ - С. град, с което на „Би Ел Ойл“ ООД, [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 300 лв., на основание чл. 442т от З., за нарушение по чл. 229б, ал. 1 от същия закон.

В НП за описание на нарушението е посочено, че на 11.08.2022 г. при извършена проверка от служители на ОБДХ – С. град на обект регистриран по реда на чл.229а от З., находящ се в [населено място],[жк], [улица], № 7, стопанисван от "БИ ЕЛ ОЙЛ" ООД е установено, че до момента на проверката дружеството не е подало в срок до 10-то число, следващ съответното тримесечие, информация на ОДБХ - С. град за получени и/или разпределени пратки странични животински продукти и/или продукти, получени от тях, с произход от държава - членка, друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, Конфедерация Швейцария или от трети страни. В НП е посочено, че за установеното е съставен констативен протокол № 0029140/11.08.2022 г., видно от който в хода на проверка служителите на АНО установили наличности на "отработено олио", което счели за страничен животински продукт.

За да отмени НП, въззивният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради неточно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и непосочване на датата на извършване на нарушението, което е нарушило правото на защита на жалбоподателя. Според СРС, видно от АУАН и НП в обекта на контрол са установени „странични животински продукти и/или продукти, получени от тях”, за които дефиниция е дадена в чл. 3, т. 1 и т. 2 от Регламент (ЕО) 1069/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009 г. В тази връзка въззивният съд намерил, че соченото от свидетеля – актосъставител, "отработено олио" в обекта на контрол, не попада в обхвата на продуктите визирани по чл. 3, т. 1 и т. 2 от Регламент (ЕО) 1069/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009 г., поради което неправилно е ангажирана отговорността на дружеството по чл. 229б, ал.1 З..

Решението е правилно.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, които е анализирал поотделно и в съвкупност, като е осъществил цялостен контрол за законосъобразност на оспореното НП, в съответствие с разпоредбата на чл. 314 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН. Напълно се споделят изведените от СРС изводи за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила на ЗАНН, които водят до незаконсъобразност на НП на процесуално основание. В конкретния случай описанието на твърдяното нарушение в АУАН и НП е извършено изключително бланкетно, при липсващо описание на обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и датата на нарушението. Липсата на ясно и конкретно описание на нарушението в АУАН и НП, както и на обстоятелствата, при които е извършено, води до нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Тези нарушения са съществени, тъй като са допуснати в противоречие на императивните правни разпоредби на ЗАНН. Същите водят до затрудняване правото на защита на санкционираното лице и възпрепятстват съдебния контрол на оспореното НП. Указаната непълнота не може да се преодолее, както твърди касатора, с препращане в НП към констативния протокол, съставен при проверката. Това е така, защото по силата на чл. 36 ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставянето на АУАН, като относимите обстоятелства следва да са описани в АУАН, съответно НП. В конкретния случай описанието на нарушението, както в АУАН, така и в НП не съдържа конкретната деятелност и обстоятелствата, при които то е извършено, а единствено е цитирана разпоредбата на чл. 229б, ал. 1 от З. Същото води до неяснота относно това какви са фактическите параметри на вмененото нарушение, респ. в какво се изразява изпълнителното деяние.

Посочената за нарушена разпоредба по чл. 229б, ал. 1 от З. въвежда задължение на операторите по чл. 229а в срок до 10-о число на месеца, следващ съответното тримесечие, да предоставят на ОДБХ, по седалището на оператора, информация по образец за получени и/или разпределени пратки странични животински продукти и/или продукти, получени от тях, с произход от държава членка, друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, Конфедерация Швейцария или от трети страни. Дефиниция на „странични животински продукти“ и „производни продукти“ е дадена в т. 1 и т. 2 на чл. 3 от Регламент (ЕО) 1069/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 21.10.2009 г. (т. 1 „странични животински продукти“ означава цели тела или части от тялото на умрели животни, продукти от животински произход, или други продукти, получени от животни, които не са предназначени за консумация от човека, включително яйцеклетки, зародиши и сперма; т. 2 „производни продукти“ означава продукти, получени след една или повече обработки, преобразувания или стъпки в преработката на странични животински продукти.). В конкретния случай, както правилно посочва СРС, а и не се спори от страните, в обекта на контрол е установена наличност на „отработено олио“, което обаче, не попада в обхвата на продуктите визирани в чл. 229б, ал. 1 от З., с оглед определението за „странични животински продукти“ и за „производни продукти“ дадени в горепосочения регламент. Както сам сочи касаторът „отработеното олио“, което е открито при ответника представлява „кухненски отпадък“ по смисъла на Регламент № 142/2011 г., като според дефиницията дадена в Приложение I, т. 22 на регламента, „кухненски отпадъци“ са "цялата отпадъчна храна, включително използвано олио за готвене, от ресторанти, обекти за обществено хранен

и кухни, вкл. централни кухни и кухни в домакинства". Този продукт е извън обхвата на посочената за нарушена в АУАН и НП норма.

Правилни са и изводите на съда, че в АУАН и НП не е посочена дата на нарушението. В същите единствено е описано, „до момента на проверката „БИ ЕЛ ОЙЛ“ ООД не е подало в срок до 10-число, следващ съответното тримесечие, информация на ОДБХ – С. град“, т.е. не е посочена година, месец и конкретна дата, към която е осъществено деянието, за което дружеството е санкционирано. Липсата на дата и невъзможността същата да бъде установена по категоричен начин от словесното описание на нарушението е абсолютно основание за отмяна на НП. От една страна това е нарушение във формата на двата акта по чл.42, ал. 1, т. 3 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН относно един от задължителните им реквизити. От друга страна непосочването на конкретна дата създава неяснота по отношение на основен факт от обективната страна на нарушението и ограничава правото на защита на нарушителя.

Всеки един от разгледаните пороци е с тежест, представляваща самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Като е достигнал до същите правни изводи и е отменил НП, въззивният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане (л. 21-22), в размер на 600 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3420/17.07.2023 г., постановено по НАХД № 16018/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С. - град да заплати на „Би Ел Ойл“ ООД с ЕИК[ЕИК], сума в размер на 600 (шестстотин) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.